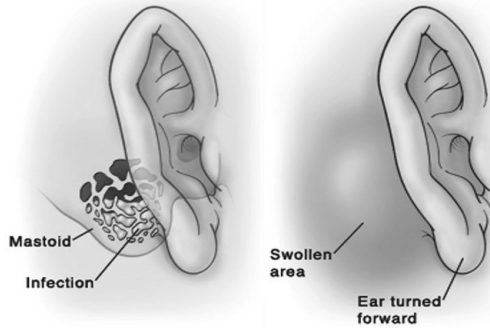

ماستوئیدیت

و

جراحی ماستوئید

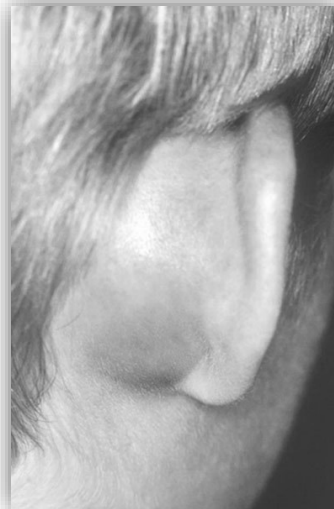
تهیه و تنظیم:

مسعود میرزاآقایی

* از پرستار خود راجع به مصرف داروهای نسخه شده مثل ضددردها، ضدسرگیجه ها و آنتی هیستامین ها برای اختلالات تعادلی، اطلاعاتی بخواهید.

* از پرستار خود در مورد آثار و عوارض جانبی مورد انتظار و بالقوه‌ی داروها و هر نوع محدودیت فعالیت توضیح بخواهید.

* ممکن است گاهی سرگیجه رخ بدهد. لذا به یک نفر همراه برای کمک کردن و جلوگیری از افتادن هنگام راه رفتن نیاز خواهید داشت.

چند نکته مهم راجع به ماستوئیدکتومی:

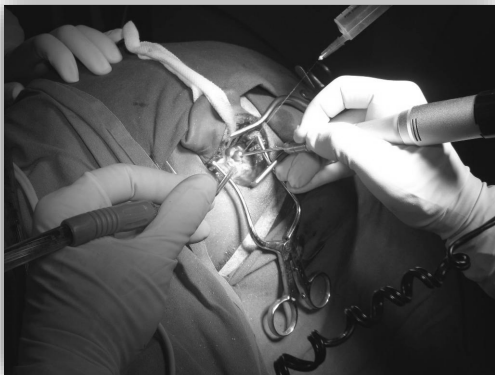
* به صحبت‌های جراح با دقت گوش دهید.
(راجع به بی‌هوشی، محل برش و نتایج مورد انتظار جراحی هر سوآلی دارید، بپرسید).
* از پرستار خود راجع به رژیم آنتی‌بیوتیک نسخه شده، توضیح بخواهید.
* گوش‌هایتان را از ورود آب به مدت ۶ هفته حفظ کرده و برش پشت گوش را برای دو روز خشک نگه دارید.

* به علت ادم، پکینگ و وجود مایع در گوش میانی به دنبال جراحی، کاهش شنوایی کوتاه‌مدت و گذرای خواهد داشت.

* ممکن است اختلال حس چشایی و خشکی دهان را در سمت عمل شده برای چندین ماه تا بازسازی دوباره‌ی اعصاب داشته باشید.

درمان ماستوئیدیت چیست؟

علایم عمومی معمولاً بوسیله‌ی آنتی‌بیوتیک با موفقیت درمان می‌شوند. گاهی سوراخ کردن پرده‌ی صماخ (میرنگوتومی) لازم می‌شود. اگر حساسیت عودکننده یا دائمی، تب، سردرد و ترشح از گوش وجود داشته باشد، جراحی خارج کردن ماستوئید (ماستوئیدکتومی) ممکن است جهت برداشتن کلستاتوم و پیدا کردن مسیری جهت ساختمان‌های درگیر صورت گیرد.

عواملی که نشان می‌دهد شما دچار ماستوئیدیت شده‌اید:

- درد و حساسیت پشت گوش
- ترشح از گوش میانی
- قرمزی و تورم ناحیه ماستوئید
- درد هنگام فشار بر استخوان ماستوئید
- پرده‌ی صماخ غیرشفاف و متورم هنگام معاینه
- تشخیص قطعی با CT-Scan

ماستوئیدیت چیست؟

ماستوئیدیت، التهاب استخوان ماستوئید ناشی از عفونت گوش میانی (اوتیت مدیا) است. با ظهور آنتی‌بیوتیک‌ها، ماستوئیدیت حاد به ندرت دیده می‌شود. اوتیت مدیای مزمن ممکن است منجر به ماستوئیدیت مزمن شود و ماستوئیدیت مزمن می‌تواند باعث تشکیل کلستاتوم (رشد رو به داخل پوست لایه‌ی خارجی پرده‌ی صماخ به سمت گوش میانی) گردد. اگر ماستوئیدیت درمان نشود، ممکن است استئومیلیت (عفونت استخوان) ایجاد کند.

